

Theo tin tức truy cập thông trong nước và quốc tế, thì Đại Hội XI của Đảng Cộng Sản Việt Nam sẽ diễn ra từ ngày 12 đến 19 tháng 1 năm 2011 tại Hà Nội quy tụ 1400 đại biểu thay mặt cho khoảng 3.6 triệu đảng viên cộng sản.

Theo hệ thống quy định về công tác quy định, công tài toàn trị cộng sản, Đại Hội Của Đảng là cơ quan quy định cao nhất sẽ ra quyết định đoàn kết Viên Trung ương Đảng, Ban Chấp Hành Trung ương, những nhân sự lãnh đạo hàng đầu bộ máy đảng như, Tổng Bí Thư, Bộ Chính trị, Ban Bí Thư Trung ương đảng... Đảng thời cũng từ Đại Hội đảng chọn các chức vụ hàng đầu bộ máy nhà nước như Chủ tịch Nước, Chủ tịch Quốc Hội, Thủ Tướng Chính Phủ... Và, cũng từ Đại Hội Đảng thông qua chế độ công chính sách cai trị của đảng trong khoảng 5 năm tới.

Trong nhiệm vụ tháng qua, công luận các giới tại Việt Nam cũng như quốc tế quan tâm đến vấn đề thay đổi nhân sự lãnh đạo chớp bu của bộ máy đảng và bộ máy nhà nước, để đoán xem: kết quả của Đại Hội XI của đảng Cộng sản Việt Nam liệu có đáp ứng ý nguyện của người dân, không giới hạn từ các vấn đề nghiêm trọng về đời sống cũng như đời ngoại của đất nước hay không ?

Tuy nhiên, cho đến hôm nay, căn cứ vào các văn kiện Đại Hội được phổ biến như “Đề cương 100 ngày lãnh đạo đảng đất nước của Ban Chấp hành Trung ương Đảng trình Đại hội XI” và những lời tuyên bố của các quan chức CSVN những ngày qua, thì Đại Hội XI của Đảng Cộng Sản Việt Nam vẫn không đáp ứng nguyện vọng chính đáng của nhân dân và vẫn không giới hạn từ những vấn đề nghiêm trọng của đất nước về đời sống cũng như đời ngoại. Có chăng, Đại Hội này đã chọn tìm cách thay đổi nhân sự, điều chỉnh chính sách đôi chút để đại phó vụ nhân dân, làm giảm áp lực quốc tế phần nào, nhưng tiếp tục công tác quy định công tác tôn, công tài toàn trị của Đảng Cộng Sản, để chọn lọc những nguyên vọng chính đáng của nhân dân và quay lưng lại những vấn đề nghiêm trọng của đất nước.

Thật vậy, qua các văn kiện của Đảng Hội XI Càng Đàng Việt Nam và các nhân sự lãnh đạo hàng đầu bộ máy đảng và nhà nước được thông qua trong Hội nghị Trung ương lần thứ 14 họp vào tháng 12 và tháng 15 triệu tập với vài vài ngày trước Đảng Hội, cho thấy với nhân sự chủ là sự hoán chuyển chức quyền trong một số nhân vật chớp bu của tập đoàn thống trị được quy định của sớm Việt Nam; Với nền tảng chủ trương đường lối cải tạo vốn dĩ cao chonghĩa xã hội và công nghiệp áp lảo khoét rỗng “..Đi lên chủ nghĩa xã hội là khát vọng của nhân dân ta, là sự lựa chọn đúng đắn của Đảng Cộng sản Việt Nam và Chủ tịch Hồ Chí Minh.”

Đây là một công nghiệp áp lảo khoét, vì “chủ nghĩa xã hội” hoàn toàn trái ngược với khát vọng của nhân dân ta và chủ tịch Hồ Chí Minh:

-Khát vọng chính đáng và căn bản nhất của nhân dân Việt Nam là Tự do, Dân chủ và nhân quyền phải được tôn trọng, bảo vệ và hành xử tại Việt Nam.Chính chủ nghĩa xã hội mà đảng cộng sản Việt Nam lựa chọn, rồi áp đặt trong nhiều thập niên qua đã tước đoạt mọi quyền tự do, dân chủ và nhân quyền tại Việt Nam, là nỗi kinh hoàng của nhân dân Việt Nam và là nguồn gốc gây hậu quả nghiêm trọng và toàn diện cho con người, dân tộc và đất nước Việt Nam. Hậu quả nghiêm trọng và toàn diện này sẽ là gánh nặng phải khắc phục cho nhiều thế hệ Việt Nam tiếp nối lại.

- Tính công nghiệp áp lảo khoét này còn thể hiện qua sự trái ngược với thực tế, rằng thực tế chủ nghĩa có và sự không bao giờ có nước nào xây dựng thành công “Chủ nghĩa xã hội”. Nga Xô là nước đầu tiên xây dựng chủ nghĩa xã hội, sau hơn 70 năm (1917-1990) đã thất bại kéo theo sự sụp đổ tan tành hệ thống các nước xã hội chủ nghĩa Đông Âu mà Nga Xô duy công kiến tạo.

Thực tế là tại Việt Nam cái gọi là “Đảng Cộng sản Việt Nam” chủ yếu là bộ máy hiu hủi tào đả che đậy thực chất của một đảng mafia cướp đoạt và lợi dụng quyền và lợi, thực hiện các chủ trương chính sách phục vụ quyền lợi ăn chia của một tập đoàn thống trị được quy định bóc lột.

Là vì thực tế làm gì có những cán bộ đảng viên cộng sản mang phẩm chất vô tha (mình vì mình người khác), luôn đấu tranh cho mục tiêu cao đẹp theo lý luận của chủ nghĩa cộng sản là xây dựng một xã hội không người bóc lột người: Xã hội chủ nghĩa (mình người khác làm việc theo năng lực, hưởng theo lao động) tiến tới xã hội viên mãn: Xã hội cộng sản (không còn gia cấp, mình người khác làm theo năng lực, hưởng theo nhu cầu...).

3 / 5

Như vậy, tôi chung, Đời Hiện Tại của đảng Cộng sản Việt Nam vốn tiếp tục duy trì quy định thống trị độc quyền, với một chế độ độc tài toàn trị “Đảng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam”, bằng nhãn hiệu gọi mà họ theo kiểu “Treo đầu dê bán thịt chó” của bọn gian thương.

Vậy tại sao đến giờ tháng 25 của chế độ nghĩa cộng sản, Đảng đảng Việt Nam vốn ngoan cố, miệt thị kẻ thù tiếp tục xây dựng chế độ nghĩa xã hội tại Việt Nam, trong khi thực tế tiếp đoàn thống trị này đã và đang đi theo con đường tiến bộ của chế độ nghĩa?

Câu trả lời thật đơn giản: Chế độ nghĩa xã hội vốn được dùng là vũ khí lý luận biến mình cho số tiền của một đảng Marxist- Leninist, với tính toán cực cao, kẻ thù thật sự áp con người tình nguyện, hiều quí, để giúp đảng cộng sản Việt Nam thực hiện chế độ độc tài toàn trị sát máu để với nhân dân và có thể chế độ lợi ích áp lực quốc tế.

Bởi vì một khi độc quyền thống trị, Đảng đảng Việt Nam có thể đảng viên chia nhau nắm giữ các chức vụ quan trọng trong kinh tế quốc dân, hòng thống trị xã hội chính quyền, các ban ngành, đoàn thể ngoại vi, các lực lượng quân đội, công an sẵn sàng trấn áp mọi phản kháng của nhân dân, tiêu diệt đối lập, trong khi không có lực lượng đối trị nào tồn tại trong lòng chế độ kẻ thù để chế độ bằng bạo lực....tất nhiên Đảng đảng Việt Nam có thể và lực lượng ra coi thống trị mọi áp lực quốc tế, bất chấp sự phản kháng của mọi tầng lớp nhân dân. Thêm vào đó, trong thời chiến lực lượng toàn cầu mới, Đảng đảng Việt Nam tin rằng, sẽ không có công cụ chiến lược trong vùng nào tồn tại hòng cho các cộng đồng quốc tế có thể chuyển hướng.

Tuy nhiên, theo nhận định của chúng tôi trong được biến đổi hiện tại và trong tài liệu nghiên cứu lý luận “Việt Nam Trong Thời Chiến Lược Quốc Tế Mới”, thì nhận suy tính chủ quan trên đây của Đảng đảng Việt Nam đã và đang là tiến bộ sắp đặt hòng tiêu vong cho chế độ Đảng Cộng sản hiện chế độ độc tài toàn trị mà họ muốn duy trì bạo lực. Vì chủ quan nên Đảng đảng Việt Nam đã không nhìn thấy hay làm bằng không nhìn thấy cái “Đảng Cộng sản” và cái gọi là “Đảng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam” đã và đang trên tiến trình tiêu vong với một biến thể: Các đảng viên cộng sản đã và đang được “tự sản hoá” (tự biến Đ...), nhà nước cộng sản đã và đang biến “tự biến hoá”(giới tính...) và chế độ cộng sản đang được “dân chủ hoá” trong bạo lực (trên lợi ích các quy định dân chủ nhân sinh cho nhân dân...) trong “Môi trường mới ngạt thở thối rữa”. Một số tiêu vong theo đúng ý nghĩa thực sự Việt Nam “Một người chết ruồi”, một khi không thể giữ được “con ruồi cộng sản” bằng “một đống” (bạo lực). Cuộc tiến trình tiêu vong này, nếu như nhận xét của lãnh đạo Đảng đảng Việt Nam không kịp thời thay đổi, thì giác ngộ lợi quyền làm chủ cho nhân dân, thì chính nhận xét phản kháng chế độ của mọi tầng lớp nhân dân bằng bạo lực hôm nay sẽ phát triển thành mâu thuẫn đối kháng của toàn xã hội đối với tiếp đoàn thống trị cộng sản, thì đi ngược lại yêu cầu theo chính lý luận của Marxist-Leninist: Tình thế cách mạng chín mùi, chính số phận giới của nhân dân sẽ kẻ thù quá trình tiêu vong đảng và chế độ

hiện nay cũng như những người cũng sống với Nam (giống hiện nay). Vì vậy theo lý luận marxsm: “đâu có áp bức, đâu có đấu tranh”. Và câu kết của Bên Tuyên Ngôn thành lập Mặt Trận Nhân Quyền với Nam năm 1977 (do người viết khi đó) đã viết:

“Mặt chữ đề thiếp lập bằng báo chí, duy trì bằng báo chí, thì sớm muộn cũng sẽ bị sụp đổ do bị biến chất và do sức mạnh vùng lên của những con người bị áp bức bóc lột...”

Tôi chung, mặc dù ngày trước Đồi Hố i XI Cũng đứng với Nam, người ta thấy có một số dấu hiệu áp lực quắc mắt nào đó, từ phía cộng đồng quốc tế một Hoa Kỳ, nhưng có lẽ sẽ không có sự bất bình đẳng nào trong Đồi Hố i khai mở vài ngày từ đây với nhân số cũng như đứng lên cai trị để quyên của Cộng Đứng với Nam. Có chăng là khi đi vào thực hiện các nghị quyết của Đồi Hố i XI, Cũng đứng với Nam với theo cách nghĩ xưa bao lâu nay, là uyển chuyển theo kiểu “mềm mỏng rồi buông” trước áp lực quốc chúng và quốc tế theo chiều hướng dân chủ hoá Việt Nam.

Điều này phù hợp với chiều hướng chiến lược toàn cầu của các cộng đồng quốc tế: thúc đẩy quá trình song song với dân chủ hoá từng bước các chế độ độc tài các kiểu để thiếp lập “mặt trận tri thức kinh tế quốc tế mới” hay là mặt “hợp tác kinh tế thế giới mới”, hoặc “mặt trận tri thức thế giới mới”. Riêng chế độ độc tài toàn trị kiểu cộng sản tại Việt Nam, chính môi trường “mặt trận kinh tế thế giới” và sức mạnh phản kháng của nhân dân, đã và đang làm tiêu vong từng bước “con ruồi cộng sản độc tài toàn trị” để hình thành cuộc quá trình tiêu vong, mặt chữ đề do dân chủ và nền kinh tế thế giới đi tới một hoàn toàn hoàn chỉnh.

Houston, ngày 10 tháng 1 năm 2011